Okoliščine v popolni skupnosti
Razlaga tretjega poglavje izaije

Naslednje poglavje ima tudi preroško vrednost tako za sedanjost, kot tudi za čase, katere sem v preteklosti že napovedal.

Torej preberite zelo pomemben prvi verz preroka: 'Glejte, Gospod, Gospod nad Vojskami bo vzel Jeruzalemu in Judom podporo in oporo, vso podporo kruha in vso podporo vode!'

Pod izrazom 'Jeruzalem' se tukaj razumejo sedanji Judje kakršni so sedaj in so že dolgo časa; toda z 'Judom' so mišljene prihodnje generacije, ki se bodo s sprejetjem Mojih Naukov izenačili z Judi. Zaradi njihove velike brezbrižnosti lahko pričakujejo isto usodo v veliko večjem obsegu, kot današnji Judje lahko to pričakujejo v manjšem obsegu.

Z odvzemom podpore kruha je mišljen odvzem ljubezni in usmiljenja; in z odvzemom podpore vode pa odvzem resnične modrosti iz Boga; in posledica tega bo, da bodo vsi hodili v veliki zmedi in temi duše, in nobeden ne bo mogel svetovati drugemu, tisti, ki potrebuje nasvet in svetlobo ne bo mogel zaupati prvemu, ampak bo rekel: 'Kako mi lahko govoriš o svetlobi, ko pa si v enaki temi kot jaz!' Popolno nemoč ljudi, ki izhaja iz njihove brezbrižnosti zaradi njihovih lastnih napak, je prerok podal zelo nazorno v naslednjih verzih:

'Tako bodo odstranjeni mogočneži, in vojskovodje, sodniki, in preroki, in vedeževalci, in previdni, in starešine; svetovalci, in sleparski obrtniki, in izraziti govorniki, in voditelji petdesetih, in tudi spoštovani ljudje.'

Namerno sem tukaj postavil voditelje in spoštovane ljudi na konec namesto na začetek tretjega verza, za kar obstaja vzrok. In sedaj razumite to razlago!"

"Kdo so mogočni in vojskovodje? To so ljudje (mogočneži), kakršen je bil David - polni vere in zaupanja Vame - in vojskovodje so tisti ljudje, ki so jih prvi s svojo vero in zaupanjem navdahnili do te mere, da so ob kateremkoli času zavojevali mnogo številne sovražnike dobrote in resnice iz Boga."

"Toda kdo bo bil resnični in pravičen sodnik med ljudmi, ko bo enkrat živa voda iz nebes postala redka med ljudmi, in se bo vse meso, skupaj z njegovimi dušami, nahajalo v skrajni temi? Kdo bo potem imel dar prerokovanja? In tudi če bi ga kdo imel, le kdo mu bo verjel brez notranjega razloga?! Kdo bo zmožen prerokovati tistim, ki so duhovno slepi in gluhi?! In koga bo hudobno človeštvo, medtem ko tava v temi, izvolilo za resničnega starešino in njihovega pastirja zaradi vrlin njegove najvišje modrosti?! Torej razumite to dobro!"

"Komur sta odvzeta kruh in voda v njunem duhovnem pomenu, mu je odvzeto vse; kajti tisti, katerega Bog močno udari in kaznuje z duhovno slepoto, je tisti, ki je najbolj močno udarjen in strogo vzgajan. Kajti s tem mu je vse vzeto, in je tako popolnoma brez vodstva in pomoči. Toda to je skrajno sredstvo, s katerim se učinkovito zoperstavi večno naraščajoči brezbrižnosti ljudi in njihovi vsesplošni pokvarjenosti.

Z odvzemom duhovnega kruha in vode se morajo človeška bitja resnično znajti v največji nesrečni bedi in kakšno pomanjkanje bodo povrhu tega še utrpeli, prerok nadalje izpričuje v tretjem verzu, kjer sočustveno izjavi: Ljudje bodo prikrajšani za svetovalce in dobre obrtnike v vseh vejah človeških potreb, kot tudi za spretne govornike, ki so včasih naredili veliko dobrega s svojo modrostjo.

Vendar je najslabša stvar istočasni odvzem, kot je rečeno, petdesetih voditeljev! Kdo so ti in kakšen pomen ima število petdeset? Vzrok temu boste kmalu doumeli.

Predstavljajmo si zelo veliko in popolno skupnost človeških bitij, in če želi ta skupnost biti dobro oskrbljena, mora še od pradavnih časov dalje imeti v celoti, izraženo s številkami, petdeset glavnih vej za zagotavljanje in zadovoljevanje življenjskih potreb. Kar je več kot to, že pripada napuhu, in kar je manj, je že slabost, pomanjkanje in revščina. Da bi bila vsaka posamezna veja teh glavnih temeljev življenja primerno zagotovljena in oskrbljena, mora tudi imeti, za nadzornika in upravljavca, sposobnega voditelja, ki pozna svoje področje od A do Ž; če ni nobenega, ali če je le-ta brezbrižen, bo ta veja človeških potreb obrodila slabe sadeže ali pa celo sploh nobenega.

Kako velika skupnost živi potem, ko je zaradi svoje brezbrižnosti in malomarnosti, navsezadnje ostala brez vseh petdesetih voditeljev? Rečem vam: natančno tako, kot je sedaj stanje v veliki skupnosti Judov, kjer samo nekateri lopovi in razbojniki še vedno posedujejo lastnino in živijo od plodne zemlje na račun revežev, in skrbijo samo za lasten želodec, medtem ko tisoči brezmočnih stradajo v skrajni revščini. Kje je moder voditelj, ki bo poskrbel za njih s tem, da jim bo dal delo in hrano s službo v eni ali drugi veji? Glej, ni ga tam v mnogih vejah, in s tem tudi vse drugo manjka! Res je, da obstajajo določeni voditelji na čelu različnih vej, samo ne zavoljo ljudi, ampak za njihovo lastno; potemtakem niso nič drugega kot lopovi in razbojniki, ne pa pošteni poveljniki, kot v času Mojih Sodnikov.

Sedaj vidite kako je zunanje in notranje blagostanje ljudi v veliki skupnosti odvisno od glavnih vodij v najrazličnejših vejah človeških potreb; toda od koga je imenovanje predhodno omenjenih voditeljev v veliki skupnosti odvisno v deželi, kateri vlada vladar ali kralj? Glejte, samo od enega modrega kralja!"

Kaj pravi naš prerok: "Kaj bo še Gospod napravil z brezbrižnimi, ter brezbožnimi skupnostmi?"

Poslušajte nadaljevanje Njegovih Besed: "Jaz, govori Gospod, jim bom postavil otroke za njihove prince, in zelenci jim bodo vladali! In ljudje bodo zatirali drug drugega, in sosed soseda; otrok se bo ošabno obnašal do starejših, in manjvredno do častitljivih!"

"Te besede preroka so same v sebi tako jasne in resnične, da ni potrebna nobena nadaljnja razlaga; lahko vas opozorim le na velike in zle posledice, čeprav se dajo same razločiti. Ko se v takšni deželi enkrat vsi življenjski pogoji izrodijo v največji nered, in so vsi ljudje skupnosti v največjem nezadovoljstvu, zaradi njihovih velikih potreb, bo drug za drugim prišlo do porasta brezobzirnih uporov. Ljudje se bodo prebudili, vzdignili in pregnali ali celo ubili prince in samoljubne vodje. In to je tam, kjer je rečeno: 'Narod se bo bojeval proti narodu.'

Dokler bo človek v svoji slepoti lahko napolnil svoj želodec le z zelo pomanjkljivo hrano, bo zaradi svojega brezbrižnega značaja prenašal vso zatiranje; toda če se tudi to konča in se mu pred očmi pojavlja smrt zaradi lakote, se bo gotovo dvignil in se spremenil v jezno, lačno hijeno. In to se mora dogajati, dokler se človeštvo ne prebudi."

Jakob Lorber & Gottfried Mayerhofer
Kristusov prihod